

Festivalul național „Cîntarea României”, manifestare de profundă rezonanță pe multiple planuri, a intrat într-o nouă etapă. Experiența acumulată în edițiile precedente, atît în ceea ce privește antrenarea unui mare număr de participanți, cît și a unei creșteri a valorii și varietății acțiunilor politice, științifice, educative și culturale realizate, este premisa ce asigură noii ediții cadrul propice de pornire, garanția unor strălucite rezultate în ridicarea conștiinței maselor, pentru modelarea omului nou al societății socialiste.

Amplul *Raport* prezentat de secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., istoricele hotărîri ale acestui înalt forum al comuniștilor români se constituie în noi orientări și imbolduri date activității politico-educative pentru promovarea concepției materialist dialectice despre natură și societate, îmbogățirii tezaurului de valori culturale, lărgirii orizontului de cunoaștere științifică a tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

Festivalul național „Cîntarea României”, organizat din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, este conceput ca o formă de desfășurare activă, dinamică în afirmarea unei calități superioare în toate domeniile.

De la înalta tribună a Congresului al XII-lea, secretarul general al partidului a reafirmat faptul că „*Festivalul «Cîntarea României» nu trebuie să se rezume numai la serbări și concursuri folclorice, la divertisment artistic, ci trebuie să contribuie la intensificarea muncii politice și educative de masă, împletind organic activitatea artistică, tehnico-științifică și interpretativă cu munca creatoare în producție*

pentru realizarea marilor obiective ale dezvoltării patriei”.

Încă de la prima ediție a Festivalului, specialiștii din muzee au înțeles sarcinile ce le revin, au gîndit și realizat acțiunile instituțiilor muzeale ca manifestări menite să ducă la lărgirea orizontului de cunoaștere al oamenilor muncii în concordanță cu rezultatele obținute în cercetarea științifică, în gîndirea politică, în cultură și artă. Numeroasele expoziții de bază sau temporare, realizate și prezentate publicului în ultimii cinci ani, simpozioanele și conferințele tematice susținute în uzine și fabrici, unități cooperatiste, școli și institute de învățămînt superior, sesiunile științifice aniversative sau anuale organizate la București, Iași, Cluj-Napoca, Timișoara, Alba Iulia, Craiova, Bacău, Vaslui, Slobozia, Pitești, Focșani, Golești, Piatra Neamț, Buzău, Zalău, Oradea, Arad, Baia Mare, Galați, publicațiile muzeale apărute — „Apulum”, „Sargetia”, „Ziridava”, „Marmația”, „Acta musei Napocensis”, „Ilfov — file de istorie”, „Studii și Comunicări — Focșani”, „Tibiscus”, „Peuce”, „Banatica”, „Pontica”, „Anuarul Muzeului etnografic al Transilvaniei”, „Acta Musei Porolissensis”, „Museum” etc. vorbesc elocvent despre faptul că muzeele și-au valorificat în planuri diferite potențele științifice și instructiv-educative, au oferit milioane de vizitatori, prezenți în sălile de expoziții și conferințe, rodul muncii de cercetare, conservare și valorificare a patrimoniului cultural național. Mai mult decît în trecut, muzeele au acordat o atenție sporită grupurilor de vizitatori tineri din instituții productive, studenți, elevi din ultimele clase de liceu, desfășurînd cu ei și pentru ei o

susținută activitate de informare și educare prin intermediul studiourilor pentru tineret, lectoratelor, cercurilor de prieteni ai muzeelor, concursurilor și excursiilor tematice.

Noile dimensiuni ale Festivalului național „Cântarea României” — ediția a III-a — impun rețelei muzeale sarcini sporite ce se cer realizate la cote superioare, atât în ceea ce privește conținutul cât și forma. Demn de remarcat este faptul că acțiunile științifice, organizate de muzee la sfârșitul anului 1979, s-au desfășurat sub genericul celei de-a III-a ediții a Festivalului, s-au integrat orientărilor Programului-directivă de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și de introducere a progresului tehnic în perioada 1981—1990 și direcțiile până în anul 2000.

„Un obiectiv de cea mai mare importanță al propagandei noastre — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al XII-lea al P.C.R. — este dezvoltarea spiritului patriotic al oamenilor muncii, a devotamentului față de partid, față de patrie, față de cauza socialismului, a hotărârii lor de a-și pune întreaga energie și forță creatoare în slujba înfloririi continue a României socialiste”. În acest sens, se impune ca muzeele cu profil de istorie să organizeze un număr sporit de expoziții în care să fie prezentate profunde transformări petrecute în viața poporului nostru, în special în ultimii 15 ani, perspectivele ce le deschide desăvârșirea construcției societății socialiste în patria noastră, expoziții care, prin mijloace specifice, să acționeze asupra publicului în sensul mobilizării lui mai active la uriașul proces de transformare înnoitoare, progresistă a societății, la cunoașterea problematicii lumii contemporane. De asemenea, muzeele de etnografie sînt chemate să oglindească mai pregnant în expoziții creația populară nouă, forța creatoare și talentul meșterilor populari de azi, prețuirea de care se bucură arta populară actuală în societatea noastră.

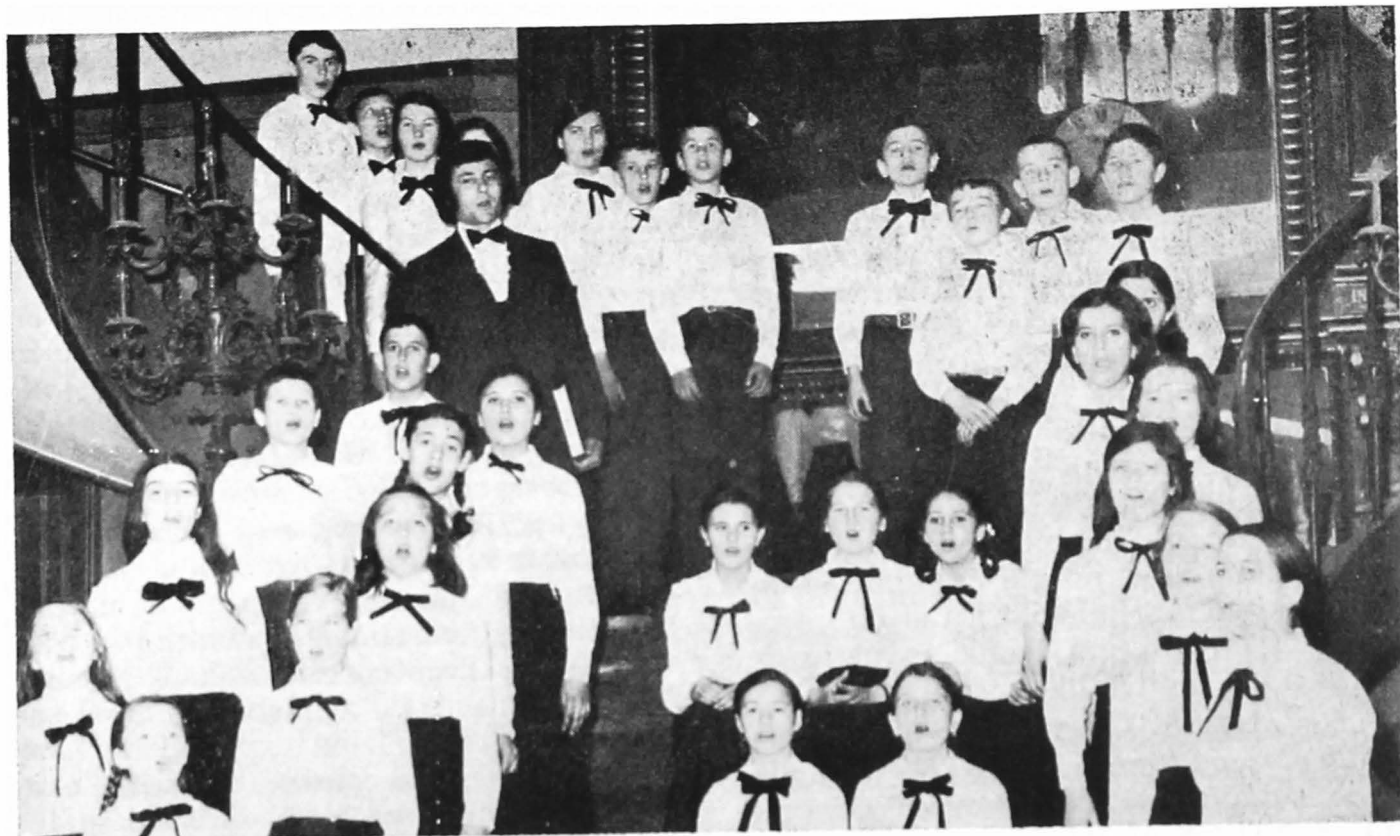
În anul cînd va fi sărbătorită împlinirea a 2050 de ani de la crearea primului stat dac centralizat și independent condus de Burebista, muzeele au sarcina ca, pe baza cercetării științifice, să aducă

noi dovezi-mărturii privind existența milenară a poporului român pe aceste meleaguri, lupta sa permanentă pentru unitate și neatîrnare.

Secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, arăta în *Raportul* prezentat la Congresul al XII-lea: „O sarcină de primă importanță o constituie formarea concepției științifice despre materie, univers și societate a comuniștilor, a maselor largi de oameni ai muncii. Persistența unor concepții mistice, retrograde în gîndirea unor oameni frînează afirmarea lor plenară în viața societății”. De aceea, este necesar ca muzeele de științele naturii să aibă un aport mai substanțial la promovarea concepției materialiste și combaterea cu energie a misticismului și superstițiilor, organizînd expoziții de bază și temporare, simpozioane, conferințe care să se axeze pe probleme privind materialitatea lumii, apariția și evoluția vieții pe Terra, modificările pe care natura le-a suferit ca urmare a acțiunilor oamenilor, etapele cunoașterii Cosmosului etc.

Nu trebuie uitată nici o clipă educația estetică ce se realizează de către toate muzeele, dar în special de către cele de artă și istoria culturii. Expozițiile de artă plastică, artă decorativă, memorialistice, de literatură ce se vor organiza vor trebui să răspundă în mai mare măsură nevoii de frumos, de cunoaștere și educare în spiritul valorilor autentice create de generațiile de artiști și a respingerii formelor hibride care încearcă să se mai strecoare în unele creații actuale, a mimării unor artiști și curente artistice apărute pe aite meridiane ale globului. În general, se impune o mai fermă și variată activitate pentru formarea unui gust artistic elevat la marele public și în special la tînăra generație.

Educația prin muncă și pentru muncă trebuie să fie obiectivul principal al muzeelor de profil tehnic. Acestea, prin manifestările ce urmează să le organizeze vor sădi în sufletele tinerilor dragostea pentru cea mai nobilă activitate umană — *munca* —, dorința de a participa efectiv la realizarea unor bunuri materiale necesare societății noastre, vor popu-

Elevi din Dumbrăveni—Suceava invitați ai „Studioului de istorie al tinerilor bucureșteni” organizat de Muzeul de istorie a municipiului București

lariza, în mai mare măsură geniul tehnic al poporului nostru, prioritățile românești în domeniile științei și tehnicii, numeroasele și valoroasele invenții realizate de specialiști din patria noastră.

În continuare, se impune, în cadrul Festivalului național „Cântarea României”, ca instituțiile muzeale să cunoască dorințele și nevoile spirituale ale marelui public, să vină în întâmpinarea acestuia deplasând o parte din acțiunile lor la locul de muncă al acestuia — fabrici, uzine, șantiere, școli etc. Înțelegînd pe deplin misiunea instructiv-educativă pe care o au, muzeele vor realiza, cu un elan sporit, manifestări în care exprimarea științifică să se îmbine cu formele artistice: evocări, recitaluri de poezie patriotică, momente aniversative urmate de programe artistice, demonstrații susținute de creatori populari etc. De asemenea, muzeele au datoria să prezinte oamenilor muncii din patria noastră, prin intermediul expozițiilor, valori ale culturii și artei universale și totodată să arate străinătății tot ceea ce geniul românesc a creat în diverse domenii, tot ce se înfăptuiește astăzi în România, prin strădania întregului po-

por. Este necesar, ca pe lângă publicațiile de specialitate — volume de studii și comunicări ce valorifică munca de cercetare științifică a specialiștilor, muzeele să desfășoare o politică editorială mai susținută în sensul editării unor lucrări destinate informării vizitatorilor: cataloage, pliante, ghiduri, almanahuri, cărți poștale ilustrate etc.

Muzeele din țara noastră dispunînd de o puternică bază patrimonială și materială se vor integra, ca și pînă acum, în cadrul Festivalului național „Cântarea României” ca o parte componentă dinamică și responsabilă a activității politico-educative, contribuind la formarea omului nou, cu un larg orizont de cunoaștere, militant înflăcărat pentru idealurile comunismului, pentru afirmarea umanismului și spiritului de dreptate în lumea întreagă, a unui om, așa cum arăta secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Congresul al XII-lea „*profund devotat idealurilor socialismului și comunismului, înarmat cu noile cuceriri ale cunoașterii, cu ideologia revoluționară, științifică a partidului nostru*”.